

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/206/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112202897
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112202897.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcovi: Z. V., bytom N. H.. J. XX/XX, J. O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa, Nám. SNP 7, Stropkov, IČO 35 510 722, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie 1.110,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 22C/66/2012-62 zo dňa 25. marca 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p
o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 59,87 eur po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd o trovách konania v právnej veci o zaplatenie 1.110,39 eur s príslušenstvom, rozhodol týmto samostatným uznesením podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v zmysle uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 22C/66/2012-59 zo dňa 19.09.2012, ktorým bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu. Odporca si v konaní náhradu trov neuplatnila. Späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, preto je v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Odporkyni nebola náhrada trov konania priznaná, pretože si žiadnu náhradu trov neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi, spotrebiteľskému združeniu, priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 eur, vyčíslenú podľa Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. s prihliadnutím na vyčíslenie vedľajšieho účastníka vyššie uvedené. Vyčíslená tarifná odmena advokáta vedľajšieho účastníka za jeden úkon právnej služby vo výške 1/13-tiny výpočtového základu v sume 58,69 eur je tak nižšia, než aká by mu patrila, ak by pri vyčíslení postupoval podľa § 10 ods. 1 vyhlášky a odmenu za jeden úkon právnej služby vypočítal z hodnoty 1.110,39 eur, čo predstavuje sumu 61,41 eur. Zaplatený súdny poplatok z návrhu vo výške 66,50 eur súd vrátil navrhovateľovi krátený o 6,63 eura v zmysle citovaného ustanovenia zákona.

Proti tomuto uzneseniu, v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,33 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru došiel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,22 Eur. Uviedol, že v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však sám za seba. Považoval za absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. V tejto súvislosti poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Mal za to, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania, čo dôvodil s poukazom na uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo/71/2010. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní považoval za efektívnu, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta aj na náhradu trov konania, ako aj novelizované ust. § 137 O.s.p., podľa ktorého mu výslovne patrí náhrada výdavkov za zastupovanie advokátom. V spojitosti s námietkou oprávneného, že združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, uviedol, že združenie má len jednu takúto členku, ktorá žiadnu prax nevykonáva. Poukázal na početnú judikatúru krajských súdov, ktoré sa s argumentáciou navrhovateľa už vysporiadali a náhradu trov vedľajším účastníkom priznali.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a došiel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného

konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.110,39 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa 24.08.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 159,17 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 24.08.2012 doručil súdu vyjadrenie k veci, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 159,17 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 22.07.2013, režijný paušál 7,81 eur+ 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,22 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.